

ler skal være med til at sikre de fattige lande, og at de skal være til de fattige landes fordel. De skal skabe udvikling i AVS-landene og være med til at gøre verden bare en lillebitte smule mere lige og en lillebitte smule mere retfærdig.

Kl. 17.20

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg kan på forslaget til vedtagelse forstå, at hvis AVS-landene siger, at de her forhandlinger ikke skal indeholde forhandlinger om tjenesteydelser, om intellektuelle ejendomsrettigheder, om konkurrence, om investeringer og om offentlige indkøb, så skal de ikke det. Det synes jeg er interessant; det synes jeg er en god pind i forslaget til vedtagelse. Det er det nærmeste, vi kommer at give ulandene den næsten gratis omgang, som jeg, siden jeg kom i Folketinget i februar 2005, har stået her i Folketingssalen og talt om adskillige gange i alle de debatter, vi har haft om ulandsinteresser. Det er et klart fremskridt, og det vil jeg egentlig gerne rose forslagsstillerne for.

Men jeg vil gerne stille et spørgsmål til fru Mette Gjerskov: Hvis det nu viser sig, at den danske regering ikke kan komme igennem med det her i EU, og at EU's nuværende forhandlingslinje bare fortsætter, betyder det så, at der skal stemmes ja eller nej til den forhandlingslinje, når Europa-Kommissionen skal forhandle på vegne af alle EU's medlemslande?

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg har egentlig faktisk allerede fra starten takket Enhedslisten for at tage det her forslag op. Jeg er glad for, at vi har det på dagsordenen i dag, og jeg er glad for, at vi jo åbenbart stort set kan være enige. Kunne Enhedslisten så ikke stemme sammen med os for vores forslag til vedtagelse, sådan at vi har et fuldstændig enigt Folketing? Der ligger faktisk nogle rigtig positive ting i det.

Det, Enhedslisten spørger om, er forhandlingsituationen, hvis vi ikke helt kan få det hele igennem, når vi forhandler inden for EU's rammer. Det er altså svært at sige noget om på nuværende tidspunkt. I en forhandling er det jo altid et spørgsmål om: Hvad får vi i forhold til, hvad de andre måtte få? Vi lægger meget vægt på, at de her aftaler skal indgås efter udviklingslandenes, altså AVS-landenes, eget ønske. Og det er også det, vi vil give af mandat til regering-

gen. Men hvornår vi lige præcis skal stemme nej, er svært at sige, for vi ved det jo ikke.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Se, det er jo lige præcis her, diskussionen er interessant. Det er lige præcis her, forskellen mellem en gratis omgang til AVS-landene og det, at de skal leve op til en række krav om markedsåbninger, er. For hvis det her forslag til vedtagelse skal forstås sådan, at den danske regering stemmer nej til Europa-Kommissionens forhandlingsmandat, hvis det indeholder noget om serviceydelser, intellektuelle ejendomsrettigheder, konkurrence, investeringer og offentlige indkøb, og AVS-landene samtidig siger, at de ikke skal indgå, og Europa-Kommissionen alligevel opretholder det som ting, der skal indgå i forhandlingerne, og det så betyder, at den danske regering stemmer nej til det her forhandlingsmandat, vil jeg sige, at så vil Enhedslisten kunne støtte det forslag til vedtagelse.

Men jeg forstår på fru Mette Gjerskov, at hvis man ikke opnår det her, og hvis Europa-Kommissionen alligevel fortsætter med den forhandlingslinje, som den kører i dag, så kan regeringen også med fru Mette Gjerskovs støtte alligevel ende med at stemme ja til Europa-Kommissionens forhandlingsmandat. Det vil være lidt ærgerligt, for så bliver det bare en række pæne ord her fra Folketingssalen, uden at det får nogen som helst betydning i praksis. Er det en reel gratis omgang, eller er det i virkeligheden noget for noget, når det kommer til stykket og vi ser om bag de pæne ord?

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg synes egentlig, det er lidt ærgerligt, at Enhedslisten går ind og kritiserer det her, når vi er enige om, at det her er den vej, vi skal, og at det her er det rigtige for udviklingslandene. Det må jo være det, der er vores udgangspunkt. Forhandlingsmandatet til regeringen giver vi i Europaudvalget, det giver vi ikke fra Folketingets talerstol, og det ved hr. Rune Lund jo også godt.

Det, jeg siger, er, at alt kommer an på en forhandling. Hvad får vi, og hvad bliver vi nødt til at give? Vores udgangspunkt – det, vi fastlægger her – er jo vores udgangspunkt: Hvad mener vi? Og det kan godt være, at Enhedslisten mener, at det er det, der gør diskussionen interessant. Det gør det sådan set også, men pointen er bare, at –